

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 1781 ff.)

Der var til denne Behandling fremkommet følgende Vædringsforslag.

Af Indenrigsministeren:

„12. Fredrik Vilhelm Vilja, Bærtshusholder i Nykjøbing paa Sjælland, født i Kongeriget Sverig“

udgaar. De følgende Talmærker ændres herefter.

Vædringsforslaget samt Lovforflaget som Helhed sattes til Forhandling under Et.

Indenrigsministeren (Skeel): Da jeg fremdeles agter at modsætte mig, at den i Vædringsforslaget omtalte Person optages paa Forslaget om Indfødsrets Meddelelse i indeværende Aar, har jeg troet det rigtigt her at stille det foreliggende Vædringsforslag og endnu engang at frem sætte de Grunde, som have bevæget mig til at modsætte mig den Paagjældendes Optagelse paa Lovforflaget. Der er da en rent formel Grund, som i og for sig burde være tilstrækkelig, og det er den, at Andragendet ikke er indkommet i rette Tid. Man har i den Henseende gjort adskillige Bemærkninger, som dog for mig ikke ere af afgjørende Natur, og jeg haaber heller ikke for det høie Things Flertal. Man har saaledes bemærket, at Andragendet har været indgivet temmelig tidlig, men at der hengik en meget lang Tid, inden man kunne tilvejebringe de Oplysninger som skulde have ledsaget Andragendet, da det i Begyndelsen af September indkom til Ministeriet. Man har deri troet at se en bevidst eller ubevidst Uregelmæssighed i Forretningsgangen, men hvorledes det end forholder sig dermed, har den forsinkede Forretningsgang ikke været af den Bestaffenhed, at Ministeriet har fundet nogen Anledning til at lade Hensyn hertil faae Indflydelse paa sin Opfattelse af Forholdet, og jeg tror heller ikke, at det vil kunne være rigtigt at lade den Omstændighed, at den forudgaaende Forretningsgang har været noget seent, faae nogen Indflydelse paa Spørgsmaalet om, hvorvidt den Paagjældende har opfyldt de Betingelser af formel eller reel Bestaffenhed, som forlanges ifølge tidligere Praxis, for at han kan optages paa Lovforflaget om Indfødsrets Meddelelse. Det er vel Tilfældet, at der formelt blev svaret paa de Spørgsmaal, som efter Cirkulæret af 1874 og senere Bestemmelser i Genhold til

tidligere Praxis er stillet til ham, og som skulde besvares samtidig med Andragendets Indgivelse, men selvfølgelig kan en formel Opfyldelse deraf ikke være en tilstrækkelig Besvarelse. Den kan jo være af en saadan Bestaffenhed, at der ikke deri ligger nogen Opfyldelse af de Betingelser, som give Udgang til Optagelse. Det kan jo ikke nytte noget, at der fremkom en Del Besvarelser, som istedetfor at være en anbefaling vare misretkommende. Nei, man maa derved selvfølgelig naturligt forstaa, at de Oplysninger, som indkomme i rette Tid, og saa maa være istand til at opfylde de Betingelser, som forlanges, for at den Paagjældende kan nyde den ansøgte Begunstigelse. Dette var nu ikke Tilfældet her; det var derfor en Nødvendighed for Ministeriet at søge yderligere Oplysninger og Forklaringer, og de fremkom saa sent, at der ikke kunde være Tale om, at den paagjældende Mand, naar man vilde overholde disse Regler, som ere givne, kunde optages paa Indfødsretslovforflaget for indeværende Aar. Allerede af denne formelle Grund har jeg ikke kunnet optage ham paa Lovforflaget. Der er imidlertid ogsaa reelle Grunde, som tale imod Optagelsen, idet de Oplysninger, der efterhaanden fremkom, ere af den Bestaffenhed, at jeg maa anse Andragendet for i væsentlige Henseender at være ufyldstgjørende anbefalet. Den Person, som søger Indfødsret, skal staae i Bivensbyrd om at have ført en pletfri og hæderlig Wandel. Denne anbefaling skal gives ham af den paagjældende kommunale Bestyrelse, uden forsaavidt han er Militær og som saadan ikke har civil Ørighed. Den skal altsaa gives af den paagjældende Kommunalbestyrelse, og den skal være positivt anbefalende. Det er saa tydeligt udtrykt i Cirkulæret af 1874, som Resultat af begge Rigsdagens Afdelingers fælles Opfattelse af dette Punkt, at der ikke derom kan være den fjerneste Tvivl. Det skal være en positiv anbefaling. Nu er Tilfældet som bekjendt det, at Sagen kom til Forhandling i Byraadet i Nykjøbing ved et Møde, hvor fem Medlemmer vare tilstede — Byraadet bestaar af otte Medlemmer, altsaa var Raadet beslutningsdygtigt. Af de fem stemte to for at give den fornødne anbefaling til den Paagjældende, to erklærede udtrykkeligt, at de ikke vilde være med til denne anbefaling, men at de forøvrigt ikke havde stor Interesse i Sagen, og Politimesteren modsatte sig udtrykkeligt Andragendets anbefaling. Jeg kan altsaa ikke se rettere, end at man ikke med nogen som helst Grund kan sige, at her er givet en positiv anbefaling. Resultatet af anbefalingen maa